

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 24.6.2009
KOM(2009) 282 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om
overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske
Fællesskab**

**Produktion, behandling og grænseoverskridende overførsel af farligt affald og andet
affald i medlemsstaterne i Den Europæiske Union, 2001-2006**

{SEK(2009) 811}

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

**om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om
overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske
Fællesskab**

**Produktion, behandling og grænseoverskridende overførsel af farligt affald og andet
affald i medlemsstaterne i Den Europæiske Union, 2001-2006**

{SEK(2009) 811}

SAMMENFATTENDE RAPPORT:
UDVIKLINGEN I PRODUKTION, BEHANDLING OG GRÆNSEOVERSKRIDENDE
OVERFØRSEL AF FARLIGT AFFALD OG ANDET AFFALD I MEDLEMSSTATERNE I
DEN EUROPÆISKE UNION,
2001-2006

1. INDLEDNING

Eksport og import af affald reguleres på internationalt plan af Baselkonventionen af 22. marts 1989 om kontrol med grænseoverskridende overførsel af farligt affald og bortskaffelse heraf. Det Europæiske Fællesskab er part i denne konvention og har gennemført dens bestemmelser ved Rådets forordning (EØF) nr. 259/93¹, den såkaldte affaldstransportforordning. Formålet med denne forordning er at tilrettelægge overvågningen af og kontrollen med overførsler af affald på en sådan måde, at der tages hensyn til behovet for at bevare, beskytte og forbedre miljøkvaliteten.

Baseret på retningslinjerne i Fællesskabets strategi for affaldshåndtering fastlægges i forordningen en række regler, der skulle sætte Fællesskabet som helhed i stand til at bortskaffe sit eget affald og også sætte medlemsstaterne individuelt i stand til at nå dette mål, idet der tages hensyn til geografiske forhold og behovet for specialiserede anlæg til at håndtere bestemte typer affald.

Med forordningen indførtes en række foranstaltninger med henblik på at overvåge overførslen af affald inden for, til og fra Fællesskabet og især følgende:

- der fastlægges fælles definitioner og terminologi for overførsel af affald
- der fastlægges regler for eksport, import og transit af affald med henblik på bortskaffelse eller nyttiggørelse
- der udstikkes, hvilke oplysninger medlemsstaterne og Kommissionen skal give.

Forordningens artikel 41 fastslår følgende:

- (1) "Inden udgangen af hvert kalenderår udarbejder medlemsstaterne en rapport i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i Baselkonventionen og sender den til Baselkonventionens sekretariat og en kopi af den til Kommissionen.
- (2) Kommissionen udarbejder på grundlag af disse rapporter hvert tredje år en rapport om Fællesskabets og dets medlemsstaters gennemførelse af denne forordning. Den kan med henblik herpå anmode om yderligere oplysninger i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 91/692/EØF."

Kommissionens første beretning om grænseoverskridende overførsel af affald for perioden 1997-2000² blev udgivet i 2006. De fleste medlemsstater havde fremsendt deres årsrapporter

---

¹ Af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret, EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1, ophævet ved den nye forordning, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni om overførsel af affald, der trådte i kraft 12. juli 2007). Den nye forordning er denne undersøgelse uvedkommende.

² Beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab. Produktion, behandling og grænseoverskridende overførsel af farligt affald og andet affald i medlemsstaterne i Den Europæiske Union, 1997-2000 {SEK(2006) 1053} af 1.8.2006.

for 2001-2006 til Kommissionen inden udgangen af 2008. Tabellen i den generelle indledning til det ledsagende arbejdsdokument indeholder en liste over medlemsstaterne (EU-25, uden Bulgarien og Rumænien). Denne tabel afspejler medlemsstaternes reaktion på deres indberetningsforpligtelse.

Spørgeskemaet fra Baselkonventionens sekretariat omfatter spørgsmål om lovbestemmelser, gennemførelse og foranstaltninger vedrørende miljøbeskyttelse. På basis af artikel 41, stk. 2, vedtog Kommissionen i 1999 en beslutning³ med krav om supplerende oplysninger, som medlemsstaterne skal afgive i et spørgeskema. Kommissionens spørgeskema omfatter navnlig spørgsmål vedrørende transportrestriktioner, overvågning, foranstaltninger mod ulovlig overførsel og økonomisk dækning. Til forskel fra Kommissionens første beretning indeholder denne allerede oplysninger fra nævnte spørgeskema (jf. arbejdsdokument, generel indledning).

Beretningens anden del er en analyse af både form og indhold af medlemsstaternes svar. Mere detaljerede oplysninger om medlemsstaternes bemærkninger i de to spørgeskemaer findes i arbejdsdokumentets del B og E. Hovedkonklusionerne vil derfor blive draget på grundlag af medlemsstaternes kvantitative data for produktion, behandling og overførsel af affald. De bagvedliggende data findes i arbejdsdokumentets del A.

Det skal bemærkes, at termerne "import" og "eksport" i Baselkonventionen bruges for hver overførsel til og fra et individuelt land, der er part i konventionen. Under EU-lovgivningen gælder disse termer kun for overførsel til og fra Den Europæiske Union som helhed. I denne beretning bruges de derfor ikke for overførsler mellem medlemsstater. Af hensyn til læsbarheden står de her i anførselstegn og bruges i enkelte tilfælde for overførsel af affald generelt. Begge termer optræder dog i arbejdsdokumentet i den betydning, de bruges i i Baselkonventionen.

2. MEDLEMSSTATERNES RAPPORTERING

I denne beretning indgår alle medlemsstaternes svar fra både Baselkonventionens og Kommissionens spørgeskema for årene 2001-2006. 2004 blev valgt som referenceår, da Kommissionen ved udgangen af 2008 stadig manglede at modtage nogle vigtige rapporter for 2005/2006. På grund af de kvantitative datas relevans indgår de dog alle, ligesom der indgår aggregater for 2005, hvor det er muligt. Ud af 300 potentielle svar modtog Kommissionen 219 svar med ja/nej-svar, verbale redegørelser og tal. Denne feedback viste sig at være tilstrækkelig til at foretage en kvalitativ og kvantitativ analyse.

Svarprocenten for Baselspørgeskemaet var 73 % og for Kommissionens spørgeskema 67 %. Yderligere 4 % af svarene på det mere komplekse Baselspørgeskema var ufuldstændige eller uanvendelige. Den kvantitative analyse af data om affald forudsætter, at de primære data indkommer i et konsistent format. De fleste svar blev indsendt elektronisk, om end dog i nogle tilfælde kun efter en specifik forespørgsel. I oversigten er alle fuldstændigt udfyldte og anvendelige spørgeskemaer markeret med bogstavet "Y", mens de resterende indkomne spørgeskemaer er markeret med et "P" (jf. arbejdsdokument, generel indledning).

De fleste rapporter blev indsendt 1-2 år efter referenceåret. I mange tilfælde rettede medlemsstaterne deres egne data i senere rapporter. Med hensyn til de 31 % af Kommissionens spørgeskemaer, der blev kategoriseret som "mangler", skal det bemærkes, at de "nye" EU-medlemsstater (EU-10) forud for 2004 ikke var forpligtede til at svare. Denne rapport indeholder ikke kvantitative data for Malta, da der ikke forelå nogen Baselsrapport fra

---

³ Kommissionens beslutning 1999/412/EF af 3. juni 1999, EFT L 156 af 23.6.1999, s. 37.

Malta. Grækenland besvarede ikke Kommissionens spørgeskema for perioden 2001-2006. I ganske få tilfælde blev hullerne udfyldt med information fra foregående/efterfølgende år.

Svarene var af forskellig kvalitet. Rapporteringen om specifikke uheld/ulykker og/eller standsede, ulovlige affaldsoverførsler var inkonsistent og antagelig ikke særlig realistisk. Det stod undertiden ikke klart, om det havde drejet sig om en ulovlig overførsel, eller man ikke mente at have tilstrækkelig viden. Detaljerede udtalelser fra medlemsstater såsom Finland, Tyskland, Irland og Det Forenede Kongerige viser, at det er vigtigt fremover at forbedre dette område (jf. del B, tabel 9).

Alle de responderende medlemsstater indberettede i detaljer, hvilke foranstaltninger der er indført til forebyggelse af produktion af affald. Foranstaltningerne var primært koncentreret om lovgivning, efterfulgt af nationale strategier (jf. del B, spørgsmål 5). Der var indført knap så mange foranstaltninger for at mindske affaldsoverførsel (jf. del B, spørgsmål 6, og del E). De essentielle administrative data var overalt fuldstændige og nøjagtige (jf. del B, spørgsmål 4 og 7, tabel 1, 2 og 3, del C og del E).

Undersøgelsen afslørede ingen større forskelle mellem EU-15 (de 15 "gamle" medlemsstater) og EU-10 med hensyn til årsrapporternes fuldstændighed, rettidighed og kvalitet.

3. PRODUKTION AF FARLIGT AFFALD

I spørgeskemaet under Baselkonventionen bedes alle medlemsstaterne fremsende information om den samlede mængde produceret farligt affald og "andet affald". "Andet affald" betyder i denne forbindelse affald fra husholdninger og restprodukter fra forbrænding af husholdningsaffald, to kategorier af affald, der kræver særlig opmærksomhed, og som er omfattet af samme slags kontrol som farligt affald i henhold til Baselkonventionen (konventionens bilag II, post Y46 og Y47)⁴. Farligt affald defineres i henhold til en liste med affaldsstrømme og/eller bestanddele (post Y1-18 og Y19-45) og bestemte farlige egenskaber (bilag III). Hvis affald imidlertid betragtes som farligt i den nationale lovgivning for en eksport-, import- eller transitstat, henhører det også under den definition, der gælder for konventionen.

Alle medlemsstater undtagen Malta har fremsendt information om deres samlede produktion af farligt affald. Sammenlignet med Kommissionens første beretning er data om affaldsproduktion blevet bedre (jf. del A, tabel 1). Supplerende data og ekstrapoleringer er i vid udstrækning blevet undgået.

Som i de tidligere år tegnede Tyskland sig for den største mængde farligt affald. Den betydelige stigning til en konstant årlig mængde på ca. 19 mio. tons siden 2002 skal ses i sammenhæng med indførelsen af den nye europæiske affaldsliste. I perioden 2001-2006 producerede Tyskland, Estland, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige de største mængder, mens der var betydelige stigninger i Nederlandenes og Belgiens produktion (jf. del A, tabel 1). Udtrykt i affaldsproduktion pr. indbygger var det i 2005 igen Belgien og Nederlandene, der toppede. Over en længere periode fører Tyskland og Finland. De laveste mængder pr. indbygger skal findes i Letland, Litauen, Portugal og Grækenland (jf. del A, tabel 2).

Det er vanskeligt at vurdere den kronologiske udvikling, da nogle medlemsstater indberettede store stigninger i 2001-2006. En sådan udvikling afspejler ikke nødvendigvis en reel vækst i affaldsproduktionen, men kan også hænge sammen med ændringer i lovgivningen om affald.

---

⁴ Jf. del D i det ledsagende arbejdsdokument.

Den aritmetiske stigning i mængden af farligt affald produceret i EU-15 i perioden 2000-2005 er 22 % (svarende til 4 % årligt), mens den kun var 10 % for hele EU (EU-25). Foreliggende data viser også, at mængden af farligt affald, der produceres i EU-25, ikke var særlig meget større end i 2002. EU-25's produktion af farligt affald pr. indbygger var ca. 140 kg pr. år (kun fuldstændige tabeller for 2003 og 2005) med et højere gennemsnit i de nye medlemsstater.

Y-koderne for affald under Baselkonventionen blev brugt meget forskelligt af medlemsstaterne. En international sammenligning giver derfor ikke mening (jf. del A, tabel 3, for udvalgte eksempler). Nogle medlemsstater såsom Danmark og Litauen indberettede næsten udelukkende husholdningsaffald (Y46) og restprodukter fra forbrænding af husholdningsaffald (Y47).

4. OVERFØRSEL AF FARLIGT AFFALD FRA MEDLEMSSTATER

Grænseoverskridende overførsel af affald skal overholde potentielt modstridende principper, nemlig princippet om nærhed af affaldsproduktion og -behandling, om selvtilstrækkelighed på europæisk og nationalt plan og om pålidelig bortskaffelse af affald. Ikke alle medlemsstater har tilstrækkelig kapacitet til at behandle deres eget affald (jf. del B, tabel 2 og 3). Forskellige specifikke affaldsstrømme kræver specialiserede behandlingsfaciliteter for at sikre en miljømæssigt sund genanvendelse eller bortskaffelse. Data om grænseoverskridende overførsel af farligt affald mellem EU-medlemsstaterne er derfor en indikator for omfanget af affaldshåndtering i EU.

Alle medlemsstater bortset fra Malta har indgivet oplysninger om udførsler ("eksport" i Baselkonventionen) af farligt affald i mindst fire af årene i perioden 2001-2005. Data for 2005 er fuldstændige. De data, der nu er til rådighed for 1997-2000, viser, at de tilsvarende tal i Kommissionens første beretning var for høje. Dette kan forklares med den mere omfattende datapool og medlemsstaternes korrektioner.

Overførsel af farligt affald fra medlemsstater viser en klar tendens. Fra 1997 til 2001 blev mængden fordoblet og næsten igen fordoblet fra 2001 til 2005. Den samlede mængde for EU-25 var 5,6 mio. tons i 2005, mens det kun er en marginal andel på 3 %, der udførtes fra EU-10 (jf. del A, tabel 4).

I 2005 var langt den største "eksportør" Nederlandene, hvis "eksport" steg fra 241 000 tons i 1997 til 2,6 mio. tons i 2005. Næststørste "eksportør" var Belgien, efterfulgt af Italien, Frankrig og Irland. Tyskland, der stod øverst i 1997 med 601 000 tons, har på det seneste indberettet stabile eller endog let faldende mængder. Udførslerne fra Tyskland i 2005 var 70 % lavere end i 1997. Nederlandene står også øverst med hensyn til udførsel af affald i kg pr. indbygger. Derefter kommer Luxembourg, Belgien, Irland og Litauen (jf. del A, tabel 5).

I sin første beretning fastslog Kommissionen, at de mindre lande ville sende mere af deres farlige affald til udlandet, eftersom de ikke har tilstrækkelige behandlingsanlæg. Der har dog ikke været nogen klar tendens for EU-25 i de seneste par år. Den Tjekkiske Republik, Estland, Grækenland, Letland, Polen og Slovakiet overførte særdeles små mængder pr. indbygger i 2005, mens Italiens "eksport" har været stadigt stigende.

I 2005 blev 91 % af EU's farlige affald behandlet i oprindelseslandet. Lande med en meget stor "eksport" på omkring 50 % var Luxembourg, Nederlandene, Belgien, Irland (jf. del A, figur 6) og potentielt Portugal (jf. del A, tabel 1, for 2001 og 2003).

Til forskel fra resultaterne i Kommissionens foregående beretning for perioden 1997-2000 viste perioden fra 1997 til 2005, at andelen af anmeldte overførsler fra både EU-15 og EU-25

for "andet affald" ifølge Baselkonventionen (dvs. blandet husholdningsaffald og restprodukter fra forbrænding) lå på mellem 40 og 50 % (jf. del A, tabel 4 og 7).

Hvad angår kategorierne af farligt affald ifølge Baselkonventionens Y-koder, skal det nævnes, at mange medlemsstater specificerede deres "eksporterede" affald mere nøjagtigt end i de foregående år. Blandingen af Y-koder ("blanding") blev næsten ikke brugt. Affald uden specifikation ("ikke klassificeret") blev udført fra Tyskland og Irland (50 % af deres samlede overførsler i 2005), Nederlandene, Frankrig, Italien og Danmark (jf. del A, figur 9 og tabel 9).

Specifikke data fra ti EU-15-lande om udført affald tildelt Y-koder viser, at den midlertidige stigning i mængden af "ikke-klassificeret" affald mellem 1997 og 2000 ikke fortsatte, og at tendensen endog blev vendt, mens gruppen Y1-18 er steget konstant siden 1997 og allerede i 2004/2005 tegnede sig for den største "eksportdel" (jf. del A, figur 10 og tabel 10).

Hovedparten af det farlige affald og andet affald udført fra medlemsstaterne (både EU-15 og EU-25) blev behandlet med henblik på nyttiggørelse (jf. del A, tabel 11 og 12). I 2004 og 2005 blev 78 % af EU-15's overførte affald genanvendt.

En stor procentdel af den samlede mængde affald, der blev udført med henblik på nyttiggørelse, stammede fra Nederlandene, Tyskland, Belgien og Frankrig. I 2005 overførte Portugal, Grækenland, Slovenien og Danmark primært deres affald med henblik på bortskaffelse, om end det dog kun er de store mængder fra Danmark, der er relevante for EU's statistik. Italien overførte over 1 mio. tons affald til udlandet, hvoraf 45 % var til bortskaffelse. Andelen af "eksporteret" affald til nyttiggørelse i forhold til bortskaffelse er dog ikke en direkte indikator for en medlemsstats affaldshåndteringsniveau, da store dele af affaldet behandles i oprindelseslandet (f.eks. Italien 2005, 90 %).

Som allerede nævnt i Kommissionens første beretning er udførsel af farligt affald fra medlemsstaterne omfattet af restriktioner. Eksport af affald med henblik på bortskaffelse til ikke-EU/EFTA-lande og af farligt affald med henblik på nyttiggørelse til ikke-OECD-lande er forbudt i henhold til den nye affaldstransportforordning⁵. I medlemsstaternes rapporter til Baselsekretariatet afgiver de oplysninger om bestemmelseslandet for eksporteret farligt affald. Ifølge disse rapporter gik langt størstedelen af farligt affald og andet affald, der passerede grænserne fra 1997 til 2005, til andre EU-medlemsstater. I perioden 2000-2005 forblev over 90 % af det overførte affald i EU-15. Mindst 98 % af EU-15's overførsler siden 2001 gik til EU-25 og EFTA-lande (jf. del A, tabel 14). Det betyder, at principperne om nærhed og selvtilstrækkelighed er blevet mere populære i de sidste par år.

Det er vanskeligt at vurdere situationen i de nye medlemsstater på grund af de betydeligt mindre mængder af overført affald (jf. del A, tabel 7) og den kortere overvågningsperiode. Skønt hovedparten af overførsler fra EU-10 i 2000-2005 gik til EU-15-lande, gik en bemærkelsesværdig stor andel af overførslerne også fra EU-10 til ikke-OECD-lande. Fremtidige analyser vil vise, om denne tendens er vendt siden EU-10's tiltrædelse (som data for 2004/2005 tyder på), og om der vil være en stigning i overførsel af affald til EU-25.

5. OVERFØRSEL AF FARLIGT AFFALD TIL MEDLEMSSTATER

Alle medlemsstater bortset fra Cypren, Litauen og Malta har indsendt oplysninger om indkomne overførsler ("import" i Baselkonventionen) af farligt affald, selvom den generelle datakvalitet klart var dårligere end for "eksportniveauet". Der findes kun få data for de nye medlemsstater, om end data for 2005 er fuldstændige (undtagen for førnævnte lande). I lighed

---

⁵ Se fodnote 1.

med udførslerne fra medlemsstaterne steg også mængden af indførsler til medlemsstaterne. Den samlede indberettede "importmængde" lå konstant på en tredjedel under "eksporten", selvom en sammenligning af dataene tyder på, at de foreliggende data for "import" er plausible. Som det er tilfældet med udførslerne, spiller EU-10 en mindre rolle (jf. del A, tabel 15). I 2005 blev 3,5 mio. tons farligt affald anmeldt som overført til EU-25.

I perioden 2000-2005 var EU-lande med de største mængder affald indført fra udlandet Tyskland, Belgien, Frankrig og Nederlandene. Deres andel af den samlede indførsel af affald til EU i 2005 var 80 %. I 2004 oversteg Tysklands "import" for første gang 1 mio. tons. Belgien indtager en førerposition med hensyn til indkomne overførsler af farligt affald pr. indbygger, fulgt af Nederlandene, Sverige, Tyskland og Danmark (jf. del A, tabel 16). Blandt medlemsstater med lav "import" dominerer de mindre lande, sandsynligvis på grund af deres manglende bortskaffelseskapacitet.

Overførsler af "andet affald" til EU har udgjort broderparten siden 1999 (jf. del A, tabel 15 og 17). Omkring 78 %, dvs. 4,6 mio. tons af alle overførsler af affald til Tyskland i 2005, blev klassificeret som "andet affald". Til forskel fra EU-25's tal for "import" og "eksport" af udelukkende farligt affald var de tilsvarende tal for farligt affald og "andet affald" meget tæt kombineret med hinanden (jf. del A, tabel 5 og 15 ift. tabel 7 og 17).

Med hensyn til Y-koderne for affald overført til medlemsstaterne dominerede affald uden specifikation ("ikke-klassificeret"). Også her havde man så godt som ikke brugt blandingen af Y-koder ("blanding"). Affald uden specifikation blev især overført til Tyskland, Italien, Frankrig, Sverige og Det Forenede Kongerige. I 2005 udgjorde "ikke-klassificeret" affald ca. 60 % af alle overførsler til EU, Y1-18 20 %, Y19-45 13 % og Y46-47 6 % (jf. del A, tabel 19). Den store mængde "ikke-klassificeret" affald tyder på, at Y-koderne i bilag I til Baselkonventionen ikke er tilstrækkelige til at beskrive enhver strøm af farligt affald. Derfor besluttede partskonferencen under Baselkonventionen i afgørelse IV/9, at koderne i liste A til Baselkonventionens bilag IV er et effektivt middel til at lette gennemførelsen af konventionen, og Basespørgeskemaet giver mulighed for at indberette disse koder. Desuden vedtog partskonferencen med afgørelse VIII/15 en procedure til revision eller om nødvendigt tilpasning af denne liste.

Data fra ti medlemsstater om indkomne overførsler af affald tildelt Y-koder viser en relativt konstant stigning for alle grupper i perioden 1997-2005. Den største stigning kunne ses i affaldsgruppen "ikke-klassificeret". Denne gruppe tegnede sig for over halvdelen af al "import" siden 2001, hvilket primært skyldtes mængden af ikke-klassificeret affald overført til Tyskland.

Størstedelen af det farlige affald, der blev indført i medlemsstaterne, blev behandlet med henblik på nyttiggørelse. I 2001-2005 var nyttiggørelsesgraden endnu højere end i de foregående år. Gennemsnitligt blev 85 % af affald overført til EU-15 genanvendt med en samlet mængde på omkring 40 mio. tons (jf. del A, tabel 21). Mængden af indkomne overførsler af affald til bortskaffelse steg også, startende fra et meget lavere niveau.

Foreliggende oplysninger viser betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår procentsatsen af affald, der modtages med henblik på nyttiggørelse i forhold til bortskaffelse (jf. del A, figur 22). I 2005 var omkring 38 % af affald overført til Østrig beregnet for afskaffelse, mens dette tal i Finland, Luxembourg og Spanien faktisk lå på over 50 %. Med 631 000 tons anmeldte Tyskland den største mængde "importeret" affald beregnet for bortskaffelse, selvom denne mængde faktisk kun udgjorde 13 % af Tysklands "import" af affald i 2005. Førnævnte høje tal for bortskaffelse kan skyldes særlige behandlingsanlæg i "importlandene".

Som nævnt i Kommissionens første beretning er overførsler af farligt affald til medlemsstaterne omfattet af visse restriktioner, om end disse dog er mindre strenge end dem, der gælder for eksport. I medlemsstaternes rapporter har de givet oplysninger om oprindelseslandet for importeret farligt affald.

Ifølge disse rapporter kom langt størstedelen (gns. 89 % for EU-15) af affald overført til medlemsstaterne fra andre EU-medlemsstater for perioden 1997-2005. Over perioden som helhed ændredes dette tal kun marginalt. Mindst 96 % kom fra EU-25 og EFTA-lande, mens kun 1 % kom fra ikke-OECD-lande (jf. del A, tabel 24). Dette er i overensstemmelse med principperne om nærhed og selvtilstrækkelighed på EU-plan.

6. KONKLUSION OG ANBEFALINGER

På basis af medlemsstaternes rapporter kan der drages følgende konklusioner:

• Indberetning

Medlemsstaterne har generelt indsendt tilstrækkelige data for overførsel af affald inden for, til og fra EU. Besvarelsesprocenten for begge spørgeskemaer var ca. 70 %. Relativt mange svar i Baselspørgeskemaet var behæftet med fejl. De fleste rapporter blev indsendt 1-2 år efter referenceåret. Medlemsstaterne opfattede åbenbart ikke tidsfristen i forordningens art. 41, stk. 1, som obligatorisk.

Problemerne med overførsel og evaluering af de kvantitative data viser, at der er behov for en mere standardiseret indsamling og overførsel, som kan sammenlignes med kravene i forordningen om affaldsstatistik. Der var ikke større forskelle mellem EU-15 og EU-10 med hensyn til indberetningen, selvom der dog kun findes meget få data for indkomne overførsler for EU-10.

• Datakvalitet

Svarene var af forskellig kvalitet. Med få undtagelser var indberetningen af data om uheld/ulykker og/eller ulovlige overførsler utilstrækkelig. Der er bydende nødvendigt at forbedre dette område.

Den generelle kvalitet af data for "eksport" af affald var bedre end for "import". En sammenligning af dataene tyder dog på, at der også kan udarbejdes data for "import". Data for 2001-2006 er betydeligt bedre end for den foregående periode.

• Klassificering af affald

Medlemsstaternes anvendelse af Y-koderne for affald under Baselkonventionen var meget forskellig, og der blev indberettet en stor mængde af "ikke-klassificeret" affald. Medlemsstaterne brugte koderne fra de to forskellige systemer for affaldsklassificering i flæng (europæisk affaldslovgivning i forhold til Baselkonventionen).

• Affaldsproduktion

Det er vanskeligt at vurdere den kronologiske udvikling over perioden 2001-2006, fordi nogle medlemsstater indberettede store stigninger på grund af ændringer i affaldslovgivningen. Mængden af farligt affald produceret af EU-15 steg med 22 % i 2000-2005, dvs. med 4 % årligt. Foreliggende data viser, at mængden af affald produceret i EU-25 ikke er steget særlig meget siden 2002.

• Overførsel af affald

Fra 1997 til 2001 skete der en fordobling af overførslerne af farligt affald fra medlemsstaterne og fra 2001 til 2005 næsten igen en fordobling. Den samlede mængde for EU-25 i 2006 var 5,6 mio. tons. Trods denne stigning blev 91 % af EU's farlige affald behandlet i oprindelseslandet i 2005. De indkomne overførsler steg i samme takt. Ifølge rapporterne spiller EU-10-lande en mindre rolle i overførslerne af affald.

Størstedelen af det overførte affald blev behandlet med henblik på nyttiggørelse. I 2001-2005 blev gennemsnitligt 85 % af det affald, som blev overført til EU-15, genanvendt, dvs. omtrent 40 mio. tons. At der kun er få lande i EU-15 med en stor "import" beregnet til bortskaffelse skal forklares med, at der findes særlige behandlingsanlæg i disse "importlande".

Fra 1997 til 2005 fandt langt størstedelen af affaldsoverførslerne sted inden for EU's grænser. I perioden 2000-2005 forblev over 90 % af det overførte affald i EU-15. Mindst 98 % af EU-15's overførsler siden 2001 gik til EU-25 og EFTA-lande. Data for indkomne overførsler viser, at 96 % af EU-15's samlede "import" kom fra EU-25 og EFTA-lande, mens kun 1 % kom fra ikke-OECD-lande.